༄༅། ངའི་དྲན་ཤེས་ནང་གི་ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེ།

འབུམ་རམས་པ་ཨེ་ལེག་ཛོན་ཏར་ལྷར་ཛིམ།

༄། ངའི་དྲན་ཤེས་ནང་གི་ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེ།

འབུམ་རམས་པ་ཨེ་ལེག་ཛོན་ཊར་བྷར་ཛིན།

ངས་ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེ་མཆོག་ཐོག་མར་ ༡༩༧༠ ཟླ་བ་ ༡ ལ་གནས་མཆོག་རྡོ་རྗེ་གདན་དུ་མཇལ་འཕྲད་བྱུང་། ཁོང་འཆར་ཅན་དགུན་ཁའི་ཟླ་བ་རྣམས་གནས་དེར་བཞུགས་ནས། དེར་ཡོད་པའི་བོད་པའི་ལྷ་ཁང་ཞིག་གི་ནང་ལོ་རེའི་ཆོས་ཁྲིད་གནང་གི་ཡོད། སྐབས་དེ་དུས་རྡོ་རྗེ་གདན་དེང་སང་ནང་བཞིན་ཡར་རྒྱས་ཕྱིན་མེད་པས། གནས་སྡངས་ཧ་ཅང་སྐྱོ་པོ་ཡོད་པ་མ་ཟད། ཁྲིམས་མེད་ལུང་མེད་ཀྱི་མཛེ་ནད་ཅན་གྱི་སློང་མོ་འཚང་ག་ནི་དང་མཆོད་རྟེན་གྱི་མདུན་གྱི་ཐལ་བའི་ལམ་གྱི་ཐོག་ཏུ་གྲལ་སྒྲིག་ནས་བསྡད་པ་དང་། ལུས་ཀྱི་རྐང་ལག་བཅད་ཤུལ་གྱི་རྨ་ཁ་རུལ་བ་རྣམས་གནས་སྐོར་བ་རྣམས་ལ་བསྟན་ཏེ། སྒྲ་གདངས་གཅིག་ལྷུན་གྱི་ངུ་འབོད་དང་བཅས་སློང་མོ་སློང་གི་ཡོད། རང་ཉིད་དེར་ཡོད་པའི་ཕྱི་རྒྱལ་བ་ཉུང་ཤས་ལས་མེད་པའི་ནང་གི་གཅིག་ཡིན་པས། ང་རང་གང་དུ་ཕྱིན་ཀྱང་། གོས་རྟུལ་གྱོན་པའི་ཕྲུ་གུ་ཕྲུ་ཚོགས་ཤིག་དྲུག་སྡུང་ཕྲུ་ཚོགས་འཁོར་བ་ནང་བཞིན་ངས་གྱོན་པའི་དུག་ལོག་ནས་འཛེན་ཏེ་ཏམ་ཀ་འགའ་སློང་བ་དང་། སྐད་ཤུགས་མཐོ་པོའི་ཐོག་སྐད་གདངས་གཅིག་ལྷུན་གྱི་ངུ་འབོད་ཡང་ཡང་བྱས་ནས་ “དངུལ། སྐུ་ཞབས་

ལགས།" ཟེར་བཞིན་དུ་ རྗེས་འདེད་བྱེད་ཀྱི་རེད། ཆོས་དད་ཆེ་བའི་གནས་སྐོར་བས་མཆོད་རྟེན་ཆེན་མོའི་མཐའ་བསྐོར་དུ་སྐོར་བ་དང་ཕྱག་འཚལ་བ། བདག་མེད་ཀྱི་ཁྱི་དང་གདོང་མའི་སེམས་ཅན་འདྲ་བའི་ཕག་པ་རྣམས་རང་དབང་དང་དེའི་རྒྱབ་ཀྱི་ཞིང་ཁའི་ནང་དུ་ཟས་འཚོལ་ཉུལ་བྱེད་ཀྱི་རེད། དེ་ནི་ཕྱི་རོལ་གྱི་གསང་སྤྱོད་ལ་བེད་སྤྱོད་བྱེད་ཀྱི་ཡོད་པ་རེད། དེ་དུས་གང་མཐོང་ཐོས་བྱུང་བའི་ལྗོངས་བཀོད་དེ་ངས་ནམ་ཡང་བརྗེད་ཀྱི་མི་འདུག སྐབས་དེ་དུས། ཐུན་ལ་ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེའི་མདུན་ནས་སྤྱན་རས་གཟིགས་ཀྱི་བཀའ་དབང་ཐོག་མ་དེ་ཐོབ་པ་དང་། བྱང་ཆུབ་སེམས་ཀྱི་སྡོམ་པ་ཐོག་མ་དེ་ཡང་བླངས་པ་ཡིན། ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེ་བཞུགས་པའི་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་སྐུའི་གཟི་བརྗིད་དང་ཉུས་མཐུ་ནི། དགོན་པའི་རྒྱལ་སྒོའི་ཕྱི་རོལ་གྱི་མཐའ་བསྐོར་དུ་ཡོད་པའི་མི་སྡུག་པའི་གནས་སྟངས་སྐྱོ་པོ་དང་ཟང་ཟིང་ལས་ཐད་དེ་ལྡོག་ཟླ་རེད། ལྷག་པར་དུ་ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེས་ཆོས་གསུངས་པའི་སྐབས། ཁོང་གི་གསུང་སྐད་ནི་རྩོལ་མེད་དང་། སྙན་ཆ་ལྡན་པའི་ཆུ་བོའི་རྒྱུན་བརྟན་པ་ནང་བཞིན་སེམས་ལ་འཇུག་པོ་ཡོད་པས། ཧ་ལམ་བར་མཚམས་བཞག་ནས་དབུ་ཀྲང་ལེན་གྱི་མེད་པ་འདྲ་པོ་ཡོད། དེ་ནས་ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེ་དང་མཇལ་འཕྲད་རྗེས་མ་དེ་ཧ་རམ་ས་ལར་ཕྱི་ལོ་ ༡༩༥༡ ཟླ་བ་ ༩ ནང་བྱུང་། ངའི་དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་དགེ་བཤེས་ངག་དབང་དར་རྒྱས་ལགས་ནས་ཐུན་ཤར་པ་དང་ཁམ་ལུང་རིན་པོ་ཆེ་གཉིས་དང་མཉམ་དུ་ཏལ་ཧོར་ནས་ཧ་སར་མཇད་སྒོ་ཆེན་པོ་ཞིག་ལ་བཅར་དུ་འཁྲིད་གནང་བ་རེད། [2]དགོང་ས་མཆོག་གི་ཡོངས་འཛིན་རྣམ་པ་གཉིས་ཀྱིས་ཁོང་དང་དེར་འདུས་པའི་རྒྱུད་གྲྭ་ཁག་ལ་དགེ་ལུགས་པའི་ལུགས་ཀྱི་གསང་སྔགས་ཟླ་ན་མེད་པའི་དབང་གཙོ་བོ་གསུམ་བསྐུལ་གནང་བཞིན་ཡོད། ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེ་མཆོག་གིས

དཔལ་རྡོ་རྗེ་འཇིགས་བྱེད་ལྷ་བཅུ་གསུམ་མ་དང་། དཔལ་གསང་བ་འདུས་པའི་རྒྱུད་ཀྱི་བཀའ་དབང་གནང་བཞིན་པ་དང་། སྐྱབས་རྗེ་ཁྲི་བྱང་རིན་པོ་ཆེས་ལུ་ཧི་པའི་ལུགས་ཀྱི་འཁོར་ལོ་བདེ་མཆོག་གི་བཀའ་དབང་གནང་བཞིན་ཡོད། ང་རང་གི་ཤེས་ཚོད་ལྟར་ན། འདི་ནི་ཕལ་ཆེར་༧གོང་ས་མཆོག་ནས་ཁོང་གི་ཡོངས་འཛིན་རྣམ་གཉིས་ཀྱི་དྲུང་ནས་མི་མང་གི་མདུན་དུ་བཀའ་དབང་ཐོབ་པ་མཐའ་མ་དེ་རེད།ཁོང་སློབ་མའི་གཙོ་བོ་ཞིག་ཡིན་པ་སོང་ཙང་། ༧གོང་ས་མཆོག་ཡོངས་འཛིན་རྣམ་གཉིས་ཀྱི་མདུན་དུ་ཏོག་ཙམ་ཁྲི་དམའ་བའི་གདན་གྱི་སྟེང་དུ་བཞུགས། ཐན་ཐུབ་ཕྱོགས་པ་གཅིག་ཕྱུ་བཅར་མཁན་ཡིན་པའི་ཆ་ནས། ང་དེང་སང་གུ་རུ་རིན་པོ་ཆེ་དང་སྤྱན་རས་གཟིགས་ཕྱག་སྟོང་སྤྱན་སྟོང་གི་སྐུ་ཡོད་སའི་ཁྲིའི་ཐུར་གྱི་སྒུག་ལ་བསྡད་ཡོད།དེ་ནས་ངས་ཐམས་ཅད་གསལ་པོར་མཐོང་ཐུབ་ཀྱི་འདུག །༧གོང་ས་མཆོག་གི་ཐུགས་སྙམ་པོའི་རང་བཞིན་དང་། སྙེམ་ཚུང་གི་རང་བཞིན། གུས་ཞབས་ཀྱི་རྣམ་པའི་ཐོག་རང་གི་ཡོངས་འཛིན་རྣམ་གཉིས་ལ་གུས་པ་གནང་ཚུལ་དེ་ནི། རང་གི་དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་དང་། སྔགས་ཀྱི་སློབ་དཔོན་ལ་ཚུལ་མཐུན་གྱི་འབྲེལ་བ་བྱེད་སྟངས་ཀྱི་མིག་དཔེ་ཡུན་གནས་ཐུབ་པ་ཞིག་བསྟན་གནང་ཡོད། རྗེས་ཀྱི་ལོ་འགའ་ཤས་ནང་། ཐན་ལ་ད་དུང་ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེའི་མདུན་ནས་གསུང་ཆོས་དང་བཀའ་དབང་འགའ་ཤིག་ཐོབ་སོང་། དེ་དག་གི་ནང་ནས་དྲན་པའི་ནང་གསལ་ཤོས་ཡོད་པ་ནི་སྔར་ཡང་གནས་མཆོག་རྡོ་རྗེ་གདན་གྱི་ལྷ་ཁང་དུ་དཔལ་རྡོ་རྗེ་འཇིགས་བྱེད་ཀྱི་བཀའ་དབང་བསྐུལ་གནང་བ་དེ་རེད། དེའི་རིང་། ཡོངས་འཛིན་རིན་པོ་ཆེ་མཆོག་གིས་དཀྱིལ་འཁོར་གྱི་ཕོ་བྲང་ཁོང་གི་མཐའ་འཁོར་དུ་ཡོད་པའི་བར་སྣང་གི་ཁྱད་ཆོས་འདྲ་མིན་ལ་ཕྱག་མཛུབ་བཙུགས་གནང་ནས་འགྲེལ་བཤད་མཛད་སོང་། ཁོང་རང་ཉིད་ཀྱི་དེའི་ཐོག་

དམིགས་རྣམ་ཏ་ཅང་གསལ་པོ་ཡོད་པར་བརྟེན། ང་ཚོ་ཆོས་ཞུ་བ་ཚོའི་སེམས་ནང་ལའང་དེ་མངོན་གསུམ་དུ་གསོན་པོར་ཡོད་པ་ཞིག་བཟོས་གནང་ཡོད། དེ་ལྟ་བུའི་ཁོང་གི་ཉེ་འཁོར་དུ་ཡོད་པའི་མིའི་ནུས་པ་ཤུགས་ཆེ་རུ་གཏོང་ཐུབ་པའི་ཁྲིད་ཆོས་དེ་ནི། ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེའི་ཁྲིད་པར་དུ་འཕགས་པའི་ཁྲིད་ཆོས་ནང་ནས་གཅིག་རེད། ངས་རྒྱུན་དུ་འདི་“འཕེལ་སྐྱེད་ཀྱི་ཕྲིན་ལས་” ཟེར་བའི་དཔེ་མཚོན་དུ་བཞག་གི་ཡོད། ངའི་བོད་སྐད་ཀྱི་རྒྱུ་ཚད་དེ་རང་གི་བཤེས་གཉེན་ཚོར་གསུང་སྒྱུར་བྱེད་ཐུབ་པའི་རྒྱུ་ཚད་ལ་མ་སླེབས་པས། ང་རང་གླིང་རིན་པོ་ཆེར་མཇལ་བཅར་སྐབས་ག་དུས་ཡིན་ནའང་ཏ་ལས་ཀྱི་ཡོད། གང་ལྟར་ཁོང་གིས་གསལ་ཆ་དང་སེམས་སྐྱུལ་ལྡན་པའི་གསུང་ཆོས་ཀྱི་འོད་མདངས་སྤྲོ་བ་ལ་བརྟེན་ནས། སྐབས་དེ་དུས་ཁོང་གིས་བོད་སྐད་ནང་ཐྲན་ལ་གང་གསུངས་པ་དེ་དག་གཞན་གྱིས་བཤད་པ་ལས་ཀྱང་རྣད་དེ་མགོ་ཡག་ག་ཚོད་ཀྱི་ཡོད། དེ་ནི་ཁོང་ཉིད་ཀྱི་སེམས་ཀྱི་གསལ་ཆའི་རང་བཞིན་དེ་ངའི་གླད་པའི་ནང་ཐད་ཀར་འཆར་བར་བྱས་པ་འདྲ་པོ་ཡོད། ངའི་བོད་སྐད་ཀྱི་གནས་ཚད་གོང་མཐོར་འདང་ངེས་སོང་རྗེས། ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེས་ཕྱི་རྒྱལ་བ་གཞན་ཚོ་ལ་ཁེ་གཙང་དུ་ཆོས་གསུངས་པའི་སྐབས་ངས་འཆར་ཅན་ཁོང་གི་གསུང་སྒྱུར་བྱས་པ་ཡིན། ཁོང་ལ་གཞན་གྱིས་ཆོས་ཀྱི་ཉམས་ལེན་ཁག་འདྲ་མིན་གི་སྐོར་ལ་འགྲེལ་བརྗོད་རེ་སྐུལ་ག་དུས་ཞུས་ཀྱང་། ཐུགས་གཤིས་ཤིན་ཏུ་བཟང་པོའི་ངང་ཞལ་བཞེས་གནང་བ་དང་། ཐན་རང་ཉིད་ཀྱི་ཆོས་ཀྱི་སྐོར་དོགས་དྲི་ཡོད་ཚེ་ག་དུས་ཡིན་ཀྱང་ལན་འདེབས་གནང་རྒྱུར་བཀའ་འཁྲོལ་གནང་གི་རེད། རང་ཉིད་ཀྱི་ངོས་ནས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་དཀོན་པའི་གོ་སྐབས་རྒྱ་ཆེན་དེ་འདྲ་བ་ཞིག་ཐན་ལ་གནང་བ་དེ་འཕྲོ་བརླག་མ་འགྲོ་བ་བྱས་པ་ཡིན། ཐེངས་གཅིག་ངས་སྤྱན་རས་གཟིགས་ཀྱི་ཉམས་ལེན་དང་འབྲེལ་བའི་སྐོར་མགོ

རྟོག་ཅན་ཞིག་ཁོང་གིས་འགྲེལ་བརྗོད་གནང་བ་ལ་གསུང་སྒྱུར་བྱེད་པའི་སྐབས། སློབ་ཕྲུག་དེ་གཟེམ་ཤག་ནང་དུ་མ་སླེབས་སྔོན། ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེས་སློབ་ཕྲུག་དེས་ཉམས་ལེན་དེ་དག་དངོས་སུ་ལག་བསྟར་བྱེད་ཐུབ་ཀྱི་ཡོད་ན་མེད་ན་དགོངས་ཀྱི་ཡོད་ཚུལ་དང་། འོན་ཀྱང་ཁོང་གིས་འགྲེལ་བཤད་ཞིག་བྱེད་རྒྱུ་དེ་དགེ་མཚན་ལྡན་པ་ཚོར་ཕྱི་འདུག་ཅེས་ང་ལ་གསུངས་གནང་སོང་། དེ་ནས་ཁོང་གིས་ཐབས་མཁས་པོའི་ངང་འགྲེལ་བཤད་གཏིང་ཟབ་པོ་དང་ཞིབ་ཕྲ་མེད་ཀྱང་། སློབ་ཕྲུག་དེ་ངར་ཤུགས་དང་སེམས་སྐྱུལ་ཐེབས་ཐུབ་པའི་འགྲེལ་བརྗོད་འདང་ངེས་ཞིག་གནང་ནས། སློབ་མ་དེའི་ངོས་ནས་ཉམས་ལེན་དེའི་ཐོག་གསར་རྟོགས་འཚོལ་ཞིབ་བྱེད་འདོད་པ་ཞིག་བཟོས་གནང་སོང་། ཐབས་འདི་ངས་སློབ་ཁྲིད་བྱེད་པའི་སྐབས་ཀྱི་མིག་དཔེ་ལྟ་ས་ཞིག་ཏུ་གྱུར་ཡོད། དེ་ནི་བཙོས་མིན་གཞན་ཕན་ཀུན་སློང་གྱིས་སློབ་ཁྲིད་བྱེད་རྒྱུ་དེ་དགེ་རྒན་ཞིག་ལ་དགོས་པའི་ཆ་རྐྱེན་གལ་ཆེ་ཤོས་ཞིག་རེད། ཀུན་སློང་དེ་འདྲ་ཞིག་ལ་བརྟེན་ནས། རང་བཞིན་དང་ཁྱེད་ཀྱིས་སློབ་ཕྲུག་གི་དགོས་མཁོ་དང་གནས་རིམ་ལ་བསྟུན་ནས་འགྲེལ་བརྗོད་རན་ཞིང་འཚམ་པ་ཞིག་རྒྱག་རྒྱུའི་ཚད་འཇལ་གྱི་རེད། ཆོས་ཀྱི་བསླབ་བྱ་ཁག་སློབ་ཕྲུག་གི་ངོས་ནས་དངོས་སུ་ལག་ལེན་འཁྱེར་དང་མ་འཁྱེར་སློབ་ཕྲུག་སོ་སོའི་ལས་འགན་རེད། འདི་ལྟ་བུའི་ཚད་གཞི་མཐོ་པོའི་དགེ་རྒན་ཡང་དག་པ་ཞིག་ཆགས་ཚུལདེ་དཀའ་ལས་ཁག་པོ་ཡོད་པ་རེད།

དཔལ་རྡོ་རྗེ་འཇིགས་བྱེད་མིའི་རང་གཟུགས་སུ་ཡོད་པ། སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་དྭངས་གསལ་རང་བཞིན་དང་། བློ་གྲོས། ཤེས་རབ་མཐའ་དག་འདུས་པའི་ཡི་དམ་གྱི་ལྷ་འཇམ་དཔལ་དབྱངས་སྐུ་དྲག་པོའི་རྣམ་པ་ལ་རྒྱ་ཁྱབ་ཏུ་ངོས་འཛིན་བྱེད་པ་བཞིན། ཡོངས་

འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེས་ཉེ་འཁོར་དུ་ཡོད་པའི་ནུས་མ་ཐུ་ལྡན་པའི་དྭངས་གསལ་རང་བཞིན་ཕྱིར་བཏོན་མཛད་པ་དང་ཆབས་ཅིག་ཁོང་སྐུ་བརྟན་རྒྱ་ཆེན་གྱི་བྲག་རྡོ་ལྟ་བུ་བཞུར་ཀྱི་ཡོད། དེ་འདྲའི་ནུས་པའི་རིགས་ཡོད་པའི་སྐབས། རང་ཉིད་རྨོངས་པ་དང་སྤྲོ་ལངས་པའི་ཕྲུ་གུ་ཚུང་ཚུང་ནང་བཞིན་བྱ་སྤྱོད་སྤྱེལ་བ་དང་བསམ་བློ་གཏོང་རྒྱུ་མཚམས་འཇོག་བྱས་ནས་དེའི་ཚབ་ཏུ་དྭངས་གསལ་དང་གྲུང་པོ། དེ་བཞིན་སེམས་དང་སེམས་ཚོར་གཉིས་ཀ་ཞི་དུལ་དང་བརྟན་པོ་ཡོང་བར་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། ཁྱེད་ཆོས་འདིའི་དཔེ་མཚོན་ཞིག་བཞག་ན། ངས་དྲན་གསོས་པ་ཞིག་ལ། ཐེངས་གཅིག་ངས་ཧ་རམ་ས་ལར་ཡོད་པའི་ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེའི་ཞབ་ལ་བཅར་དུ་ཕྱིན་པ་ཡིན། ཁོང་གཟིམ་ཁང་གི་ཟུར་ཞིག་ཏུ་ཡོད་པའི་གཟིམ་ཁྲི་དམའ་པོ་ཞིག་གི་ཐོག་ཏུ་བཞུགས་པ་དང་། ཐབ་ཟུར་གཞན་ཞིག་ཏུ་ཡོད་པའི་ཉལ་ཁྲི་དམའ་པོ་ཞིག་གི་སྟེང་ལ་བསྡད་ཡོད། ཁོང་གིས་ངའི་སློབ་ཉམས་ལེན་དང་འབྲེལ་བའི་དྲི་བ་འགའ་ཤས་ལ་ལན་འདེབས་གནང་བའི་སྐབས། གློ་བུར་དུ་སྡིག་པ་ར་ཙ་ཆེན་པོ་ཞིག་ངེད་གཉིས་ཀྱི་བར་དུ་ཡོད་པའི་ཞ་ལའི་སྟེང་སླེབས་སོང་། རྟག་ཏུ་གཟི་བརྗིད་དང་ལྡན་པའི་ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེས་ཕྱག་ཡར་བརྐྱངས་ནས་སྤྲོ་སེམས་འཁོལ་ཞིང་། སེམས་ཚོར་དྲག་པོའི་སྐད་གདངས་དང་བཅས་ཏེ། “སྙིང་རྗེ། སྡིག་པ་ར་ཙ་ཞིག་རེད་འདུག”། ཅེས་གསུངས། དེ་ནས་ཁོང་གིས་སྤྱན་གཉིས་ཆེན་པོ་ཕྱེས་ནས་ང་ལ་གཟིགས་ཏེ། “ཁྱེད་རང་ཞེད་ཀྱི་མི་འདུག་གམ།” ཞེས་གསུངས། ངས་ཁོང་གི་སྤྱན་ལ་མིག་བལྟས་ནས། “རྡོ་རྗེ་འཇིགས་བྱེད་སྐུ་ངོ་མའི་འགྲམ་ལ་ཡོད་ན། ཞེད་སྣང་ག་འདྲ་ཡོང་གི་རེད།” ཅེས་ལན་འདེབས་བྱས། ང་ཞེད་སྣང་བྱུང་མེད་པ་དེ་དངོས་འབྲེལ་རེད། ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེས་ཐབ་ཀྱི་ལན་འདེབས་དེ་ལ་བཞད་མོ་རྒྱུན་རིང་ཤོར་གནང་སོང་། དེ་ནས་ཁོང་གི་

ཞབས་ཕྱི་ཞིག་ནང་དུ་དཀར་ཡོལ་དང་ཤོག་བུ་ལག་ཏུ་འཁྱེར་ནས་འཛུལ་ཡོང་སྟེ། ཤོག་བུ་དེ་སྟེང་ཕྱོགས་ར་ཅའི་འོག་ཏུ་དལ་གྱི་བཞག་ནས་དཀར་ཡོལ་གྱི་ཁེབས་གཡོགས་ཏེ། ལམ་ལུགས་ལ་དང་ཞེན་གྱི་སྒོ་ནས་ཁང་པའི་ཕྱི་རོལ་གྱི་ཁྱམས་རའི་ནང་དུ་ཕྱིར་གནང་སོང་། གནས་ཚུལ་དེ་ཆ་ཚང་ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེས་ཐུགས་ལ་སློབ་ཚན་ཞིག་བསླབ་པའི་ཆེད་དུ་སྔོན་ཚུད་ནས་བཀོད་སྒྲིག་གནང་བཞག་ཡོད་པ་འདྲ་པོ་ཞིག་བྱུང་། མི་ཕལ་ཆེ་བ་ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེའི་རྡོ་རྗེ་འཇིགས་བྱེད་ཀྱི་ནུས་མཐུ་ཁྱད་པར་ཅན་ཞིག་ཡོད་པའི་རྒྱུ་མཚན་གྱིས་ཁོང་ལ་ཞེད་སྣང་དང་འཚེར་སྣང་བྱེད་ཀྱི་རེད། འོན་ཀྱང་ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེ་ཁོང་རང་ཉིད་ཀྱི་ངོས་ནས་དེ་ལྟར་བྱེད་ན་རན་པོ་ཡོད་པ་རྩ་བ་ནས་གཟིགས་གནང་གི་མེད། ཐེངས་གཅིག་ང་རང་གནས་མཆོག་རྡོ་རྗེ་གདན་དུ་ཡོད་པའི་དགོན་པར་ཁོང་གི་གཟིམ་ཤག་ནང་མཉམ་དུ་ཡོད་དུས། དགེ་འདུན་པ་གཞོན་སྐྱེས་ཞིག་གིས་དགེ་འདུན་པ་རྣམས་ནས་གཟིམ་ཤག་གི་འོག་ཐོག་ཏུ་ཚོག་མཆོད་འབུལ་བྱེད་པ་ལས་“ཚོགས་” སྡེར་མ་གང་འཁྱེར་ནས་གཟིམ་ཤག་ནང་འཛུལ་ཡོང་དུས། གྲྭ་པ་དེ་བླ་མ་མཁས་པ་ཆེན་པོ་དེ་འདྲ་ཞིག་གི་དྲུང་དུ་བཅར་བར་དངངས་འཚབ་དང་ཞེད་སྣང་བྱུང་ཡོད་པ་གསལ་པོ་རེད། གྲྭ་པ་དེ་ཕྱིར་ཐོན་པའི་རྗེས་སུ་རིན་པོ་ཆེ་བཞད་མོ་ཤོར་བ་དང་སྦྲགས། “ཁོང་ཚོ་ཚང་མ་ང་ལ་ཞེད་སྣང་བྱེད་ཀྱི་འདུག །ཞེད་སྣང་བྱེད་དགོས་དོན་གང་ཡང་མེད། བྱེད་དགོས་དོན་འདུག་གམ།” ཞེས་ང་ལ་གསུངས་སོང་། ཕྱི་ཚུལ་ལ་རྡོ་རྗེ་འཇིགས་བྱེད་སྐུ་དྲག་པོ་དང་ནང་དུ་འཇམ་དཔལ་དབྱངས་ཀྱི་སྙིང་རྗེའི་ཐུགས་དང་ལྡན་པ་འདྲ་བར། ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པ་ཆེ་ནི་ཕྱི་ཚུལ་ལ་ནན་པོ་དང་བཙན་པོ་ཡོད་པའི་སྒྲ་བརྙན་རང་བཞིན་གྱི་རྒྱུ་རྐྱེན་གལ་ཆེན་ཞིག་དང་འདྲ་ཡང་། ནང་དུ་ཐུགས་བརྩེ་བ་དང་ལྡན་ཞིང་།

སེམས་པ་བཟང་ལ་རྣམ་དཔྱོད་དཔག་ཏུ་མེད་པ་ཞིག་ཡོད། རང་ཉིད་ཁོང་གི་སློབ་མ་དང་སྐབས་རེ་ཁོང་གི་གསུང་སྒྲུར་བ་ཞིག་བྱས་མྱོང་བའི་ཆ་ནས་ཤིན་ཏུ་ནི་བསོད་ནམས་ཆེན་པོ་ཡིན་པ་ངོས་འཛིན་བྱེད་ཀྱི་ཡོད།།

༄ ངའི་དྲན་ཤེས་ནང་གི་ཡོངས་འཛིན་གླིང་རིན་པོ་ཆེ།

My Memories of Yongdzin Ling Rinpoche

Dr. Alexander Berzin

My Memories of Yongdzin Ling Rinpoche

Dr. Alexander Berzin

I first met Yongdzin Ling Rinpoche in January 1970 in Bodh Gaya, where he regularly spent the winter months and gave annual teachings in the Tibetan temple there. Bodh Gaya was not yet developed at that time, and was very poor. An unruly crowd of lepers lined the dirt road in front of the stupa, sticking their festering stumps out to the pilgrims and begging with a monotonous wail. As one of the handful of foreigners there, hordes of young children dressed in rags would follow behind me wherever I went, like a swarm of mosquitoes, tugging at my clothes and begging for a few coins while chanting monotonously over and again in a high-pitched wail, "Baksheesh, Memsahab." Fervent pilgrims circumambulated and prostrated around the stupa, while wild dogs and prehistoric-looking pigs foraged freely in the field behind it, which served as the local open-air toilet. It was a scene I shall never forget.

On that occasion, I received from Yongdzin Ling Rinpoche my first Chenrezig initiation and took my first bodhisattva vows. Yongdzin Rinpoche's extraordinary presence radiating dignity and strength contrasted sharply with the squalor and chaos of the surroundings outside the monastic gates. Particularly impressive was Yongdzin Rinpoche's voice when he taught. It flowed effortlessly and melodiously, like a steady stream, seemingly without ever stopping for breath.

My next encounter with Yongdzin Ling Rinpoche was in Dharamsala in September 1971. My teacher, Geshe Ngawang Dhargyey, had brought me there from Dalhousie, together with Sharpa and Khamlung Rinpoches, to attend a great event. His Holiness's two tutors were conferring upon him and the assembled Tantric Colleges the three principal highest tantra empowerments of the Gelug tradition. Yongdzin Ling Rinpoche was conferring the 13-Deity Vajrabhairava and Guhyasamaja initiations and Kyabje Trijang Rinpoche the Chakrasamvara Luipa initiation. As far as I know, this was perhaps the last occasion at which His Holiness publicly received initiations from his two tutors. As the principal disciple, His Holiness the Dalai Lama was seated before his tutors, facing them on a slightly lower throne. As the only Westerner attending, I was seated in the alcove to the side of the thrones, where presently the Guru Rinpoche and 1000-Armed Chenrezig statues stand. I had the perfect view. The solemnity, humility and respect of His Holiness before his tutors have served as an everlasting

model for the proper way to relate to one's spiritual teacher and tantric master.

Over the next few years, I received several further teachings and initiations from Yongdzin Rinpoche. The most memorable one was again for Vajrabhairava, once more at the Bodh Gaya temple. During it, Yongdzin Rinpoche described the mandala palace by pointing to the various features in the space around him. The visualization was so vivid for him that it made it alive for us in the audience as well.

This ability to enhance the potentials of people around him was one of Yongdzin Ling Rinpoche's outstanding features. I often cite it as an example of the so-called "enlightening activity of increase." Before my Tibetan language was up to par for being able to translate orally for my teachers, I was always amazed that when I would visit Yongdzin Rinpoche, somehow through the clarity and inspiration he radiated, I was able to understand his words in Tibetan far, far better than I could anyone else's at the time. It was as if he projected clarity of mind directly into my brain.

Once my Tibetan language skills had improved sufficiently, I began occasionally to translate for Yongdzin Rinpoche when he would give private teachings to other foreigners. He was extremely generous in granting requests for explanations of various practices, and kindly consented to answer my own Dharma questions whenever

I needed. I was careful not to abuse this incredibly rare and precious privilege.

Once, when I was translating for an explanation of a complex Avalokiteshvara practice he gave, Yongdzin Rinpoche remarked to me before the student entered the room that he wondered whether this person would actually put these teachings into practice. But he felt it worthwhile to explain him something. Yongdzin Rinpoche then proceeded to give a very skillful explanation that did not go into great depth or detail, but was just enough to hopefully stimulate and inspire the person to explore the practice. This has served as a model for me that when giving teachings, a sincere altruistic motivation for imparting them is the most important factor for the teacher. With that motivation, then it naturally follows that you will scale the explanation to the level and needs of the student. Whether or not the student puts the teachings into practice is then the student's responsibility. This high standard of how to be a perfect teacher has been hard to meet.

As the widely recognized human embodiment of Vajrabhairava, the forceful form of Manjushri, the Buddha-figure incorporating the clarity, intelligence and wisdom of all the Buddhas, Yongdzin Ling Rinpoche exuded this forceful energy of clarity around him, while being like a solid rock of stability and support. It was the type of energy that, when in its presence, caused you to stop acting or thinking like a confused, upset little child,

but instead to be clear, sharp and both emotionally and mentally sober and stable.

As an example of this quality, I remember once I was visiting Yongdzin Rinpoche at his home in Dharamsala. Yongdzin Rinpoche was sitting on a low bed on one side of a corner of the room and I was on another low bed on the other side of that corner. While he was answering some questions I had about my meditation practice, a large scorpion suddenly appeared on the floor between us. Yongdzin Rinpoche, who was always so dignified, raised his arms wildly in the air and cried in an excited, emotional voice, “Oh dear, a scorpion!” Then he looked at me with his widely opened eyes and said, “Aren't you afraid?” I looked back in his eyes and said, “How can I be afraid in front of Vajrabhairava himself?” And it was true, I wasn’t afraid. Yongdzin Rinpoche laughed and laughed at my reply. Then his attendant came in with a cup and piece of paper, slipped the paper under the scorpion, put the cup over it and ceremoniously took it outside and released it in the yard. It was as if Yongdzin Rinpoche had staged the whole incident as part of my lesson.

Although most people were terrified and in awe of Yongdzin Ling Rinpoche, because of this incredibly strong and imposing Vajrabhairava energy, Yongdzin Rinpoche himself never felt that this response was appropriate. Once when I was with him in his room at the temple in Bodh Gaya, a young monk entered with a plate of ritual offerings from the “tsog” puja ceremony that the monks had been

performing downstairs. The boy was clearly nervous and frightened at coming into the presence of such a great master. After he left, Yongdzin Rinpoche chuckled and said to me, “They’re all so scared of me. There’s no need to be frightened, is there.”

Like fierce Vajrabhairava with peaceful Manjushri in his heart, Yongdzin Ling Rinpoche was a stern, serious bedrock of stability on the outside, while being warm, kind and infinitely wise inside. I consider myself unbelievably fortunate to have been his student and occasional translator.